

STEP

NIEUWSBRIEF

Jaargang 8, N° 1 juni/juli 2007

De Heurne 45
7255 CK Hengelo Gld
Nederland
Tel/fax: 0575 467481
Gironr: 9011808 Rabobanknr.: 12.13.03.268
E-mail: cmkuijperszegers@hetnet.nl
www.stepburkina.nl

De 7 op bezoek bij STEP

De 7, dat zijn Stef Dejonghe, Filip Claeys, Kristof Demyttenaere, Joost Claeys, Johan Vanassche, Wim Willaert en Piet Devlaminck.

Al enkele jaren organiseren deze Belgische vrienden van STEP een fuif voor vrienden en kennissen. De opbrengst schenken ze aan STEP. Na vijf jaar wilden ze ons project wel eens bezoeken. Daarom vertrokken ze op 4 januari met twee tweedehandse busjes naar Burkina Faso. Het is voor hen de ideale manier om feeling te krijgen met het project dat zij jaarlijks steunen. Van deze reis hebben zij een verslag gemaakt en was het via de site www.de-7.be te volgen waar zij zich bevonden.

Dinsdag 23 januari 2007

Na gisteravond lekker te hebben gegeten bij een Franse immigrant zijn we allemaal klaar om naar ons einddoel te rijden, namelijk Fada 'n Gourma, zo'n 250 km van Ouagadougou, richting Niger. Hoe verder we rijden van Ouagadougou hoe armer het wordt. De mensen zijn er wel steeds vriendelijk, overal roepen ze bonjour, bienvenu, bonsoir. Dit laatste is wel grappig, want vanaf 12 u 's middags wordt je al aangesproken met bonsoir. Kort na de middag bereiken we Fada. Overal zweven er grote kapgieren door de lucht.

Fada is een provinciestad (zoals bvb Brugge bij ons alleen daar stopt alle vergelijking). We bellen naar Amina en Nana, een koppel dat zich volledig vrijwillig inzet voor STEP. Met hun brommertje rijden ze ons voor naar de gebouwen van STEP, die goed verstopt liggen, aan de rand van de Savanne. Eindelijk zullen we met eigen ogen zien waarvoor we 5 jaar feestjes hebben gegeven. We worden er hartelijk ontvangen door de 11 STEP-kinderen. 1 van de STEP-kinderen is niet aanwezig, omdat hij verder studeert in Ouagadougou voor boekhouder (hogere studies na het middelbaar onderwijs). Hij is enkel nog aanwezig in de weekends en vakanties. De STEPkinderen (8 jongens en 4 meisjes) logeren helemaal zelfstandig in de twee Stepwoningen. In feite komen deze 12 leerlingen vanuit Tanwalbougou. Ze zijn de beste (maar dan ook echt de allerbeste) leerlingen van de lagere school van Tanwalbougou.

Tanwalbougou is een klein dorp ongeveer 50 km over Fada. Na de lagere school worden enkele van de beste leerlingen naar Fada gestuurd, waar er middelbaar onderwijs is. Daar zit nu juist het unieke van Step: ze betalen het onderwijs, het eten, en de logies van de leerlingen die in het Stephuis gevestigd zijn. De ouders van deze leerlingen kunnen dit niet betalen. Bij gastgezinnen of familie in Fada logeren is geen optie, want in Afrika betekend inwonen meewerken in de familie (was, plas, eten klaarmaken, karweitjes), waardoor de kinderen niet tot studeren komen. Voor STEP actief was in Fada was er nog NOOIT iemand van Tanwalbougou naar de middelbare school in Fada geweest. Amina en Nana houden een oogje in het zeil, zodat alles op wieltjes loopt. De Stepkinderen zijn eerst wat verlegen, maar na een tijdje komen ze wat los. Een voetbalspelletje breekt het ijs (in Afrika?) en Filip bijna zijn knie.

We worden overstelpt met vragen over hoe het er bij ons aan toe gaat. De vragen gaan vooral over onderwijs, landbouw en voetbal. Na een stevige maaltijd (pintas in de lokale taal, in het Westvlaams (Epinthaan¹, waarschijnlijk het enige woord dat gelijkenissen vertoont met het Westvlaams), kunnen we gaan maffen.

Groeten van de 7

Woensdag 24 januari 2007

We worden 's morgens gewekt door Philip, de mondigste en duidelijk ook de meest atletische van alle STEPkinderen. Hij vraagt of we voor hem voor een pennevriendin kunnen zorgen. Bij deze dus een oproep aan alle meisjes tussen 16 en 20 die in het Frans met hem willen corresponderen. We maken ons klaar en vertrekken vanuit Fada naar Tangwalbougou - het geboortedorp van de STEPkinderen - waar we financieel een steentje hebben bijgedragen bij het renoveren (heropbouw) van de lagere school. Na zo'n drie kwartier rijden zijn we in Tanwalbougou. Het dorp proberen te schetsen is niet zo eenvoudig. Er is geen elektriciteit, geen stromend water, geen dokter, geen apotheek,... eigenlijk niets... Als we oprijden op het plein komen de kinderen van overal naar onze camionetten toegelopen. Alle kinderen willen ons een handje schudden (zo'n 500 tal), echt een kippenvelmoment... De kinderen moeten terug naar hun klas en wij hebben de eer de lessen wat te kunnen meevolgen, een unieke ervaring. Er zijn 6 klassen van 80 tot 105 leerlingen! Met 5 op een bankje (voor 2) en nog heel wat op de grond. We zien dat de leerkrachten hun uiterste best doen, maar met zo'n grote klassen is dit zeker niet evident. We laden de spullen uit die we meebrachten uit België en verzamelen en sorteren alles in een klaslokaal. In alle 6 klassen laten we een (E)algemeen¹ pakketje na: een lederen bal, papier, krijt, latten, kleurboeken, stiften, potloden, een wereldbol..., daarnaast maken we een pakket voor de 6 leerkrachten wat kledij, handdoeken,... Ook de 3 beste leerlingen krijgen iets extra's, volgens de leerkrachten de beste motivatie om verder hun best te doen. Alle andere kinderen krijgen een balpen, ballon of een speeltje. De school zelf krijgt een volledige voetbaluitrusting (truitjes, broekjes, sokken, schoenen...). De rest is voor de

kinderen van STEP in Fada en voor Amina en haar man (zij werken immers voor Step op vrijwillige basis). De leerlingen en leerkrachten staan verbaasd van wat we allemaal meehebben (wijzelf eigenlijk ook een beetje, onvoorstelbaar dat we zoveel in die camionetten hebben gekregen). Zoiets hebben ze nog nooit meegemaakt vertelt Nana, de man van Amina. In het dorp hadden ze nog nooit een lederen bal gehad, nu hadden ze er ineens 9! De kinderen en leerkrachten zijn echt in de wolken met wat ze krijgen, we moesten iedereen die iets had meegegeven bedanken, **BEDANKT** dus! Het uitdelen van de spullen had iets surrealistisch, meer dan 500 mensen dolgelukkig zien is onbeschrijfelijk. Vele kinderen hebben duidelijk nog nooit een knuffel gezien en zijn er eerst bang van, en dan bedenken welke Oebbergen¹ speelgoed onze kinderen hebben... We wisten het al, maar het is duidelijk dat we in Vlaanderen (althans de meesten) met ons gat in de boter zijn gevallen.

Blijkbaar is onze komst groot nieuws, er wordt een professionele fotograaf bijgehaald, die met een aftands fotoestel blijft kiekjes maken van ons. Stef doet hem een statief cadeau, de man weet niet wat hem overkomt. We moeten ook langsgaan bij het dorps hoofd voor een gesprek. De oude, grijze man zit onder een grote boom en wij moeten in een cirkel voor hem zitten. De man spreekt enkel de lokale taal, zijn zoon is er gelukkig bij om te vertalen. Hij vroeg ons of we er niet wilden blijven en we mochten elk een dochter van hem kiezen, hij had er blijkbaar genoeg, al wist hij niet precies hoeveel. We hebben dit aanbod beleefd afgewezen en zijn iets gaan drinken, het was immers snikheet (voor ons). Wij raakten verbrand terwijl zij nog truien droegen.

We hebben nu met onze eigen ogen gezien dat onze inspanningen (hoe beperkt ook) lonen, eigenlijk zijn het zelfs geen inspanningen, want we doen het voor de leute. Sinds de restauratie van het gebouw is het aantal kinderen dat naar de lagere school gaat verdubbeld - van 25 naar 50 % - en dit in zo'n 3 jaar tijd! Ieder van ons 7 kan met een goed gevoel vertrekken: STEP is een goed, weliswaar kleinschalig project, dat een hefboom kan zijn tot een beter leven, voor de Stepkinderen, maar ook voor hun familie en dorpsleden. We hopen dat iedereen op het thuisfront daar nu ook van overtuigd zal zijn. Er is immers nog veel werk aan de winkel. Wij en hopelijk ook jullie zullen er in toekomst in ieder geval alles aan doen om STEP verder te blijven steunen. Een kleine bijdrage (peanuts voor ons) kan hier echt het verschil maken, dat is duidelijk.

We vertrekken met een gerust gemoed en goed gevoel terug naar FADA in de late namiddag, waar we samen met de Stepkinderen iets eten (voor hen een feestmaal er staat immers vlees op het menu). Elk om beurt bedanken de stepkinderen ons, wat eigenlijk een beetje genant is, maar ons tegelijk wel blij maakt, we worden er zowaar (7 macho's) emotioneel van. We vertrekken naar onze camioten die wat verder geparkeerd staan op een coöperatieve boerderij. Hoewel we van plan waren om onmiddellijk in onze slaapzak te kruipen, blijven we nog enkele uren napraten over wat we vandaag hebben meegemaakt.

De STEP kinderen waren helemaal overweldigd door dit Belgische bezoek en hebben hier zelf een verslag van gemaakt. Voor diegene die de franse taal beheersen volgt eerst het originele verslag daarna de vertaling soms wel moeilijk om de goede woorden te vinden.

Reportage du voyage des 7 (fait par les élèves de STEP)

DE-7

C'était un exploit, une mission pas comme les autres, une mission composée de **7 bienfaiteurs** en provenance de la Belgique, très loin là-bas, quelque part en Europe au delà des mers et des océans. C'était des hommes courageux. Ils avaient bien préparé leur mission pour entreprendre un long voyage, pour effectuer une mission de bienfaisance en vue de soutenir l'éducation au Burkina Faso, précisément dans le village de Tanwalbougou.

De la Belgique en passant par la France, de la France au Mali précisément à Kati via le Maroc, la Mauritanie etc, ils partaient vers le Sud, dans notre pays le Burkina Faso. Ils ont traversé le Sahara et les routes sableuses du Nord, ils ont bravé le brûlant soleil d'Afrique, ils ont roulé sur les routes poussiéreuses du désert et des savanes et enfin, ils sont arrivés à Fada N'Gourma, à l'Est de notre pays le Burkina Faso.

Ils avaient deux camionnettes d'une allure et d'une « fabrication » extraordinaire. Les deux camionnettes ressemblaient à des « maisons-hôtels ». A l'intérieur, on trouvait des lits à étage, un mini restaurant. Sur des porte-bagages géants, on trouve toutes sortes d'équipements nécessaires pour le voyage **des 7**.

Le Mardi 23 Janvier, à 15 h GMT, les 7 sont arrivés à Fada. A leur arrivée, la première destination était la visite de la cour de STEP et pour nous connaître. Depuis plusieurs jours, nous les y attendions déjà pour leur réserver un accueil chaleureux. Après quelques échanges de salutations, **les 7** ont visité la clôture et les chambres. Ils étaient contents de savoir que nous les entretenons bien. Mais, particulièrement ils ont apprécié la maison des filles en disant que là-bas c'est plus ordonné ; juste pour nous faire rire. Ensuite, en plein air, nous avons échangé ensemble avec eux autour d'une table sur divers sujets.

Dans la soirée, avant de regagner leur lieu d'hébergement, notre responsable Madame NANA les a invités à dîner. D'après **les 7**, il semblerait que c'était une agréable soirée.

Le lendemain matin, le Mercredi 24 Janvier, **les 7**, accompagnés de leur guide Monsieur NANA, ont entrepris un voyage sur Tanwalbougou notre village pour visiter l'école. Ils ont également visité le Chef du village sous son manguier, le marché à bétail et le grand marché de Tanwalbougou où ils ont même goûté le dolo local.

A l'école, **les 7** ont organisé une cérémonie où ils ont distribué beaucoup de cadeaux aux élèves. Ils ont distribué des cadeaux spéciaux aux trois (3) meilleurs élèves de chaque classe pour les encourager en leur disant de travailler davantage car nous sommes dans un monde d'excellence et c'est les meilleurs qui réussissent.

Le Mercredi soir, lorsque **les 7** sont revenus de Tanwalbougou, notre responsable Madame NANA a préparé un repas d'au revoir que nous avons mangé ensemble avec **les 7** dans la cour de STEP ; c'était une occasion pour nous d'échanger avec eux pour la dernière fois avant leur départ. Nous avons beaucoup échangé, nous leur avons exprimé nos remerciements et posé des questions.

Le Jeudi matin du 25 Janvier, ils devaient repartir pour Ouagadougou la capitale pour prendre leur vol le Vendredi tard dans la nuit pour regagner leur pays la Belgique. Avant de partir, ils nous ont offert de nombreux lots de cadeaux, c'est inimaginable, c'était extraordinaire. On n'en croyait pas, car les cadeaux étaient vraiment nombreux (7 matelats, 1 table, 7 chaises, divers habillements et bien d'autre chose etc...). Nous étions tous

encouragés et bénis. Nous avons été émus. Désormais, nous savons que quelque part en Europe, dans des pays appelés la Hollande et la Belgique, on pense à nous et on s'occupe de notre éducation pour faire de nous des hommes de demain.

A nos mamans et aux amis en Hollande, à la Belgique, particulièrement **les 7** et aux amis à Passendale, à Bernadette et Arnold au Mali, à Karen au Burkina, nous vous sommes sincèrement reconnaissants. Nous vous disons merci.

Que le Dieu tout puissant vous bénisse en retour et bénisse aussi l'avenir de vos enfants.

Signé :

- 1- **SOUBEIGA** Ali
 - 2- **WAONGO** Chantal
 - 3- **TOGYENI** Fati
 - 4- **YOUGBARE** Michel
 - 5- **KABORE** Philippe
 - 6- **DIMA** Adama
 - 7- **TRAWINA** Hamidou
 - 8- **SALEMBERE** Djibrilla
 - 9- **SOUBEIGA** Mamounata
 - 10- **OUOBA** Etienne
 - 11- **BELEM** Madina
 - 12- **BANDE** Ibrahim
- Mme NANA Amina

Verslag van de reis van de 7 gemaakt door de kinderen van STEP.

Het was een geweldig idee, geen gewoon plan, een plan gemaakt door 7 weldoeners uit België, erg ver weg, ergens in Europa over zeeën en meren. Het waren moedige mannen. Zij hadden hun plan om een lange reis te ondernemen goed voorbereid om een liefdadigheid missie uit te voeren met het oog op het steunen van onderwijs in Burkina Faso, en wel in het dorp Tanwalbougou.

Van België via Frankrijk, van Frankrijk naar Mali naar de plaats Kati, via Marokko, Mauritanië enz., vertrokken zij naar het zuiden naar ons land Burkina Faso. Zij reden door de Sahara en de zand wegen van het noorden, zij trotseerden de brandende Afrikaanse zon, zij reden over de stoffige woestijn- en savanne wegen en eindelijk arriveerden zij in Fada N'Gourma in het oosten van Burkina Faso.

Zij hadden twee busjes die er buitengewoon perfect uitzagen. De twee busjes leken op rijdende hotels. Binnenin bedden boven elkaar en een mini restaurant. Op de enorme bagagerekken alle soorten van uitrusting die nodig zijn voor de reis van de "7".

Dinsdag 23 januari, drie uur 's middags arriveerden **de 7** in Fada. Hun eerste bestemming na aankomst was het bezoek aan het erf van STEP om ons te ontmoeten. Wij wachtten al een paar dagen op de Belgen om hen op een warme ontvangst te onthalen. Na de begroeting, hebben **de 7** de muur rondom ons erf en de kamers in de huizen bekeken. Zij waren tevreden te vernemen dat wij het goed onderhouden. Maar, in het bijzonder, waardeerden zij het huis van de meisjes door te zeggen dat het er erg netjes uitzag; wat ons deed lachen. Vervolgens hebben wij met hen buiten rondom een tafel over diverse onderwerpen gesproken.

's Avonds heeft onze begeleidster Madame Nana hun te eten uitgenodigd voordat ze naar hun slaapplekken gingen. Volgens **de 7**, was het een aangename avond.

De volgende ochtend, woensdag 24 januari, hebben **de 7**, begeleid door hun gids Meneer Nana een reis gemaakt naar ons dorp Tanwalbougou om daar de school te bezoeken, Zij

hebben eveneens het dorps hoofd gezeten onder zijn mangoboom bezocht, de beestenmarkt en de grote markt van Tanwalbougou waar zij zelfs het lokale dolobier geproefd hebben .

In de school hebben **de 7** een ceremonie georganiseerd waar zij heel veel cadeaus hebben uitgedeeld aan de kinderen. Zij hebben speciale geschenken uitgedeeld aan de drie beste leerlingen van iedere klas om hun aan te moedigen en hun verteld nog meer te werken want wij leven in een wereld van uitmuntendheid en het zijn de besten die zullen slagen.

Woensdagavond, nadat **de 7** teruggekomen waren uit Tanwalbougou, heeft onze begeleidster mevrouw Nana een maaltijd op ons weerzien klaargemaakt , welke wij gezamenlijk met **de 7** op het erf van STEP gegeten hebben. Het was een gelegenheid om met hen voor de laatste keer voor hun vertrek van gedachten te wisselen. Wij hebben veel besproken, wij hebben onze dank overgebracht en vragen gesteld.

Donderdagmorgen 25 januari moesten zij terugrijden naar de hoofdstad Ouagadougou om hun terugvlucht van vrijdagochtend te halen om weer terug te keren naar België. Voor het vertrek hebben zij ons een hele hoop cadeaus gegeven, het is onvoorstelbaar, het was buitengewoon. Het was niet te geloven, want het waren werkelijk heel veel cadeaus (7 matrassen, 1 tafel, 7 stoelen, diverse kledingstukken en nog heel veel ander spul enz..) Wij zijn allen aangemoedigd en gezegend. Wij waren ontroerd. Voortaan weten wij dat ergens in Europa, in de landen Holland en België, men aan ons denkt en men zich bezighoudt met onze opleiding om van ons mensen van de toekomst te maken.

Aan onze moeders en onze vrienden in Holland, in België, in het bijzonder **de 7** en aan de vrienden in Passendale, aan Bernadette en Arnold in Mali , aan Karen in Burkina zijn wij heel veel dank verschuldigd. Wij willen jullie bedanken.

Dat de almachtige god jullie zegent op de terugweg en ook de toekomst van jullie kinderen.

De 7 op bezoek bij het STEPhuis

Steppers in het zonnetje

De 7 verdienen het om extra in het zonnetje gezet te worden. Zij maken het mogelijk dat er een waterpomp op het erf van STEP komt. Aan **schoon** water is in een saheland moeilijk te komen en toch is het een eerste levensbehoefte. Een waterput aanleggen is in dit gebied een zeer kostbare aangelegenheid daar het grondwater op zo'n 50 meter diepte zit.

Tevens willen wij ook alle andere **trouwe donateurs en gulle gevers** zonder ze allemaal bij naam te noemen in het zonnetje zetten, met al deze hulp is er al heel veel bereikt!!

Jaarrekening STEP 2006

Overzicht van baten en lasten van januari 2006 t/m december 2006

Baten		Lasten	
Inkomsten donateurs en vrienden van STEP	€ 6219,50	Kosten kinderen B.F. + lagere school Tanwalbougou	€ 7977,30
Subsidie S.I.S	€ 278,64	Kantoor/folder/postzegels enz.	€ 278,64
Rente bank	€ 418,77	Kosten Bank	€ 96,86
40 MM	€ 1400,00	Schoolspullen, bedden,fietsen	€ 1400,00
Eenmalige giften	€ 4072,70	K.v.K. + div.	€ 68,42
kerst/paas ,statiegeld-aktie	€ 1193,50		
	-----		-----
totaal	€ 13583,11	totaal	€ 9821,22
		Voordelig resultaat	€ 3761,89
Totaal	€ 13583,11	Totaal	€ 13583,11

De opbrengst van de vastenactie van de Parochie H.Willibrord voor het dak op de school is niet in ons financiële verslag opgenomen daar dit direct op de rekening van Stichting Wilde Ganzen gestort is. Zij hebben het bedrag aangevuld en overgemaakt naar onze vertegenwoordiging in Burkina Faso.

De kosten van de 12 STEPkinderen zijn ongeveer 1800,-€ per kwartaal. Per kind per jaar ongeveer 600 euro. De kinderen die de middelbareschool afgerond hebben en naar het beroepsonderwijs gaan kosten meer(schoolgeld is hoger). Dit jaar zijn naar alle waarschijnlijkheid de eerste 4 kinderen klaar met hun opleiding. Chantal (verpleegster), Ali (boekhoudkundige opleiding), Fati (onderwijzeres) en Michel (onderwijzer). Vanwege het grote leraren tekort is de opleiding die normaal 2 jaar duurt verkort tot 1 jaar.

Wij zijn zeer benieuwd wat zij nu gaan doen en zullen hen blijven volgen.

In de post kantoor/folder/postzegels enz. is ook de aanschaf van een digitale camera voor Amina Nana verwerkt, zodat zij per e-mail foto's naar Nederland kan sturen. Tevens het printen en versturen van de "Nieuwsbrief". Zijn er donateurs die een e-mail adres hebben en tot nu toe hun Nieuwsbrief per post ontvangen dan zouden wij het op prijs stellen uw emailadres te ontvangen.

Zoals U weet versturen wij geen acceptgiro's maar laten het aan U over hoeveel en wanneer U iets aan ons doneert.

STEP heeft een nieuwe WEBSITE en wel www.stepburkina.nl/NL

Met de vorige hadden wij problemen, er kon geen nieuwe informatie aan toegevoegd worden en het adres was ook tamelijk ingewikkeld. Deze nieuwe site is nog in opbouw maar de informatie is van recente datum en wordt ook bijgehouden.

Op 10 maart j.l. werd in Rotterdam **de Burkina Faso Platformdag** gehouden. STEP werd daar vertegenwoordigd door onze voorzitter Anneke van Doorn.

Het Burkina Faso platform wil mensen en organisaties met elkaar in contact brengen die iets hebben met het West-Afrikaanse land Burkina Faso met als doel de samenwerking te stimuleren, ervaringen uit te wisselen en ieders deskundigheid te bevorderen.

De Ambassadeur van B.F. in Brussel hield na een uitgebreid welkom aan ieder persoonlijk een verhaal over verschillende aspecten van de maatschappij in B.F.

Anneke bezocht daar de workshop onderwijs. Punten die hier aan de orde kwamen waren:

- Gebrek aan goed opgeleide onderwijzers
- De eerste jaren onderwijs in eigen taal zou beter zijn, Frans als 2^e taal?
- De grote gezinnen, het millennium doel, in 2010 alle kinderen naar school is nooit haalbaar. Er is geen geld om alle kinderen naar school te laten gaan.

Op donderdag 17 mei vond in Hengelo Gld. De traditionele broodweging "Muldersfluite" plaats.

Een eeuwenoude traditie herleeft jaarlijks op Hemelvaartsdag. Dan vindt nl. roggebroodwegen plaats bij de Muldersfluite.

Onder het toezien van de Goudsepijp rokende notabelen, burgemeester Aalderink en de Veilingmeester worden de aangevoerde roggebroden gewogen en onder de toeschouwers geveild. De opbrengst van deze roggebroodveiling gaat elk jaar naar een door de kerken uitgekozen goed doel.

Dit jaar is voor ons project gekozen.

STEP was bij de Muldersfluite aanwezig met fotomateriaal en folders zodat de toeschouwers konden zien waar de opbrengst van de veiling naar toe zou gaan.

Wat is de reden van deze broodlevering?

Sinds 1599 mochten de bewoners van de Markegronden 't Gooy en Dunsborg plaggensteken op voorwaarde dat ze jaarlijks op Hemelvaartsdag roggebrood leverden van minstens 22 pond die bestemd waren voor de armen. Degene die het zwaarste brood leverde, vaak meer dan 100 pond, kreeg 2 flessen wijn. Woog het brood minder dan 22 pond, dan moest men 6 stuivers betalen. Vanaf 1772 werd het niet leveren van roggebrood bestraft met een dubbele levering in het volgende jaar.

Groepsfoto's van de STEPkinderen met hun nieuwe spullen.

schriften,pennen,stiften,kalenders en heel veel mooie nieuwe kleren!!
Gift Kangaroo Travel Group